

Jornada del Sr. Bisbe al Col·legi Episcopal

El passat mes de novembre ens va visitar el nostre bisbe, Joan Piris, a propòsit de la celebració de la Missa de Difunts. Al llarg del dia va passar per totes les etapes i va poder compartir diferents moments ben distesos amb alumnes i també amb professors.

Primerament, va visitar l'aula del nou Cicle Superior d'E.I., els més petits de P2 i de segon cicle d'E.I. També va salu-

dar alguns usuaris de la piscina. Després de compartir una estona de l'esbarjo amb alguns professors de Batxillerat, a les 11 h, es va reunir amb tots els delegats d'ESO, Batxillerat i alguns de Cicles Formatius a la Biblioteca del Col·legi, on va respondre amablement a les preguntes de l'alumnat. N'hi va haver de tot tipus, i en totes elles el Sr. Bisbe es va mostrar cordial i sincer. En acabar, va visitar alguna classe de Cicle Superior de Primària, així com els passadissos d'aquesta etapa. Després celebrà l'Eucaristia.

Per la tarda i després d'un dinar de treball amb l'Equip Directiu, va acabar de visitar les aules i tallers dels Cicles Formatius d'Electricitat i d'Administratius.

El Sr. Bisbe es va mostrar molt proper i cordial en la seva visita, interessant-se per la vida diària del Centre.

Visita Pastoral a Balàfia

De l'11 al 17 de novembre, el bisbe Joan Piris ha realitzat la seva Visita Pastoral a la parròquia Sant Antoni M. Claret, de Lleida.

Durant la setmana ha assistit al funcionament ordinari de diversos grups. S'ha reunit al Centre Cívic del barri amb els equips directius dels col·legis públics i concertats; al mateix Centre Cívic s'ha reunit amb l'Associació de Veïns, entrevistant-se amb l'assistent social del barri.

El Sr. Bisbe també ha visitat els tres Centres de Gent Gran del barri, on ha celebrat l'Eucaristia amb els residents. Ha visitat alguns avis i malalts a casa seva, i ha tingut dos actes amb tota la comunitat cristiana: l'assemblea parroquial i la missa dominical.

En l'assemblea parroquial, que ha comptat amb la participació dels preveres de la parròquia i membres de tots els grups parroquials, el bisbe Joan els ha animat dient que l'evangelització va començar amb un grupet de 12 persones i ha arribat fins als nostres dies. Un altre tema de l'assemblea ha estat l'exposició dels objectius per al present curs.

El bisbe Joan ha felicitat els grups per la seva tasca, suggerint d'organitzar activitats a nivell arxiprestal per tal d'economitzar recursos i persones. En l'Eucaristia final, el bisbe Joan ha agraït l'acollida de la parròquia i ha convidat tot hom a ser una comunitat engrescada per l'Evangelí, per tal d'esdevenir comunitat engrescadora.

Conxita López Torres

AJUDANT A VIURE

El científic i la rosa

A vui us vull reproduir un conte molt alligador d'un tal M. Menapace. Diu que a un científic molt seriós li demanaren estudiar els problemes d'un roser que passava per dificultats en el seu període de floració. Ell es va prendre les coses molt seriosament. Primer va estudiar la terra on s'havia plantat el roser, descobrint una història i uns condicionaments, en part negatius: estava situada prop d'una paret els fonaments de la qual dificultaven el camí de les arrels i on precisament havien estat llençats els enderrocats de la construcció. A més, quan la pluja queia sobre aquella part de la teulada es descarregava en el ràfec que donava just sobre la planta. No tenia sol al matí i en canvi, de tarda, en tenia massa pel reflex de la paret emblanquinada que li retornava la calor duplicada. Hi havia motius, doncs, en la història prèvia d'aquella terra i en l'espai que li toca va compartir. Però també hi trobà altres particulars en el mateix roser i en la història del seu creixement: la varietat de la rosa no era la més convenient per a aquest clima, va ser plantada fora d'època i, de petita, havia suportat una terrible gelada que per poc acaba amb la seva existència. Quants traumes i condicionaments! Què s'hi podia fer? Aparentment es tractava de circumstàncies irreversibles, o ja molt difícils de canviar.

De totes maneres, els particulars del passat de la rosa no donaven cap explicació sobre la seva finalitat, el per a què de la seva existència allí, en aquest lloc i en aquestes condicions. I van anar novament al científic volent saber per a què estava justament allí i no en un altre lloc. Per a què el pobre roser havia de viure en aquesta geografia i història, amb tants de condicionaments. I ell, que era un científic de debò, no un entabanador, els va respondre: «Això no m'ho pregunteu a mi. Pregunteu-ho al jardiner.»

I era ben cert: la resposta estava integrada en un pla més ampli que el de la simple història comprovable d'aquella planta. El jardiner tenia un projecte global que abastava tot el jardí. Coneixia molt bé allò que el científic descobriria amb la seva ciència, però, tot i així, va voler que la rosa visqués i que la seva existència adornés dolorosament aquell concret racó del jardí, comproment-se a vigilar els seus cicles i a defensar la seva vida amenaçada. El jardiner estava totalment compromès, tant amb la rosa com amb la vida i bellesa de tot jardí. Totes dues realitats depenien d'un projecte nascut en la saviesa del seu cor i per al qual no bastava la investigació del científic, que reduïa la seva recerca a la mera existència de la planta, individualment considerada i en la seva geografia concreta.

Al metge podràs preguntar-li els perquè del teu dolor. Al psicòleg sobre l'arrel dels teus traumes. A l'historiador i al sociòleg, pel passat que et condiciona. Però, el per a què vas ser cridat a la vida aquí i ara, això, ho has de preguntar a Déu, al Jardiner.

Per això, per a descobrir quina és la vocació a la qual hem estat cridats, hem de buscar la resposta en Aquell que ens va posar en aquesta vida formant part d'un Projecte, en Aquell que ens va pensar amb un sentit, amb un per a què, amb una missió que accomplir.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

ALBERT ARQUED

Retrobament

Arran de la malaltia del seu pare, que era «un home d'una profunda espiritualitat, manifestada en una orientació de servei i ajut», l'Albert Arqued va canviar la seva escala de valors. El contacte amb un prevere de Bilbao i amb un monjo de Montserrat el van fer *retrobar-se* amb la fe: «Tots dos, amb la seva generositat i bondat, em van ajudar i reconfortar en aquest tràngol tan dur i alhora tan natural». L'Albert és pare de família i empresari especialitzat en desenvolupament d'organitzacions i *caça-talents*.

Què et va fer reflexionar?

Acostumat a valorar, analitzar i organitzar la vida dels altres, em vaig parar a pensar què era important en la meua vida, quines coses realment m'havien d'amoïnar... El meu temps i la meua energia són finits i havia de replantejar-me a què els havia de dedicar. Vaig reflexionar sobre el sentit que calia donar a la vida i com aportar el meu gra de sorra a la dels altres.

Com ha canviat la teua vida?

Ja no intento tenir el control de tot. He iniciat un camí d'autoconeixement. La meua vida és un reflex de com em concebo a mi mateix, els altres, el meu paper al món i la meua relació amb Déu. Intento ser més humil i reflexiu, menys materialista, egoïsta i superficial. Estic intentant fer un camí per a una bona direcció i la part espiritual és fonamental.

Ara ets més feliç?

Sens dubte. Estic prenent consciència dels meus valors i intento ser coherent amb ells. No és fàcil. Aquesta presa de consciència em fa acceptar els meus defectes i les meves virtuts, aprendre dels errors... Aquest camí que he iniciat està millorant la qualitat de les meves relacions i es nota tant a nivell personal com professional. El contacte amb Montserrat m'ha ajudat molt.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Joan Baptista, el precursor

La història de Joan Baptista arrela de manera particularment fonda en l'Antic Testament. Zacaries és sacerdot de la classe d'Abies. Elisabet, la seva muller, és també de provinença sacerdotal: és una descendent d'Aaron (cf. Lc 1,5). Segons el dret veterotestamentari, el ministeri dels sacerdots va lligat a la pertinença a la tribu dels fills d'Aaron i de Leví. Per tant, Joan Baptista és sacerdot. En ell, el sacerdocí de l'Antiga Aliança va cap a Jesús, esdevé al·lusió a Jesús, anunci de la seva missió.

Em sembla important que en Joan tot el sacerdocí de l'Antiga Aliança esdevingui una profecia de Jesús, i així —amb el seu gran vèrtex teològicoespiritual, el Salm 118— es relacioni amb ell i entri a formar part del que li és propi. Si, de manera unilateral, s'accentua el contrast entre el culte sacrificial veterotestamentari i el culte espiritual de la Nova Aliança (cf. Rm 12,1), es perd de vista aquesta línia, com també la dinàmica intrínseca del sacerdocí veterotestamentari que, no solament en Joan sinó ja en el desenvolupament de l'espiritualitat sacerdotal, delineat pel Salm 118, és via cap a Jesucrist.

Zacaries, el pare del Baptista, el precursor de Jesucrist, rep el missatge de Déu al temple, durant la seva litúrgia. A Maria, l'àngel li parlà a casa seva a Natzaret. Jesús ve en la humilitat. El senyal de la Nova Aliança és la humilitat, l'amagament, el senyal del gra de mostassa. El Fill de Déu ve en la humilitat.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Hacer el bien... sin pizca de mal

—El Premio Nobel de Medicina, Dr. Carrel, en *La incògnita del hombre*, cita a Gallavardin: «Existen los egoístas puros. Los soberbios indiferentes totalmente a la felicidad o a la desdicha de sus semejantes. Ambiciosos, malvados, enfuercidos y sin entrañas, que se complacen en torturar y contemplar los más atroces dolores, sufrimientos y muertes de hombres, mujeres y niños. Los poderosos perversos que han causado los mayores derramamientos de sangre, dolor y lágrimas infligidos a la humanidad.»

(Que cada lector ponga nombres de grandes carniceros, tiranos del mal, que con sus torturas y muertes llenaron la tierra de Injusticia.)

—F. Pananti escribió un epitafio: «Aquí yace un egoísta-malvado, / que hizo más mal... que bien. / Y todo el bien que hizo... lo hizo mal; / y todo el mal que hizo... lo hizo bien.»

—Jesús vino al mundo para hacer el bien. Es la Navidad. San Pedro nos dejó el resumen de su vida: «Jesús pasó haciendo el bien». También debe ser el *pasar* de todo cristiano.

—Gaston Doumergue escribió: «Después de haber vivido largos años, cuando me pregunto: “¿Qué es lo más útil en la vida?”, tengo que responderme: “La bondad. Haber hecho el bien.”»

—Juan de la Cruz: «Al atardecer de la vida, se nos juzgará de amor.»

—Santo es: El que hace el bien... sin pizca de mal.

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Les tres qualitats de Gaudí: II. L'autocrítica

La segona qualitat de Gaudí és l'autocrítica, la manca d'autosatisfacció immediata amb relació a la seva obra. En rares ocasions l'arquitecte exterioritza la seva complaença davant del seu treball, i quan ho fa pensa més aviat en els seus efectes. El 30 d'octubre de 1925, pocs mesos abans de la seva mort, Gaudí s'emociona veient acabada la torre dedicada a l'apòstol Bernabé (la de l'extrem est de la façana del Naixement) i exclama: «Aquest esclat de mosaics és la primera cosa que veuran els navegants en apropar-se a Barcelona». L'arquitecte només veurà enllestida aquesta torre, però les seves paraules són justes: les torres de la Sagrada Família s'han convertit en el símbol de Barcelona!

I, malgrat tot, Gaudí no es refia de la vanitat de l'esperit humà i diu: «El qui ha de construir [...] que faci i dirigeixi la crítica contra les pròpies obres per depurar-les i millorar-les». També creia que quan una cosa està en el camí de la perfecció, «cal esprémer-la fins que arribi a estar bé del tot (naturalment, referit al límit del que nosaltres sabem o veiem).» (Puig Boada, *El pensament de Gaudí*, n. 244 i 252)

Jordi Bonet/Armand Puig
Arquitectura i símbol de la Sagrada Família, Ed. Pòrtic

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 16. ■ Dilluns** (□ Urgell) (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21,23-27]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.
- 17. ■ Dimarts** [Gn 49,2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.
- 18. ■ Dimecres** [Jr 23,5-8 / SI 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.
- 19. ■ Dijous** [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.
- 20. ■ Divendres** [Is 7,10-14 / SI 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.
- 21. ■ Dissabte** [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / SI 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.
- 22. ■ † Diumenge vinent**, IV d'Advent (lit. hores 4a setm.) [Is 7,10-14 / SI 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

DIUMENGE III D'ADVENT

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.

Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts resusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi». Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí". Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrarán el páramo y la estepa, florecerá como flor de narciso, se alegrará con gozo y alegría. Tiene la gloria del Líbano, la belleza del Carmelo y del Sarón. Ellos verán la gloria del Señor, la belleza de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes; decid a los cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro Dios, que trae el desquite; viene en persona, resarcirá y os salvará.» Se despegarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará.

Volverán los rescatados del Señor, vendrán a Sión con cánticos: en cabeza, alegría perpetua; siguiéndolos, gozo y alegría. Pena y aflicción se alejarán.

Joan Baptista envia els seus deixebles a Jesús. Mosaic del baptisteri de la catedral de Florència (s. XII)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 5,7-10)

Tened paciencia, hermanos, hasta la venida del Señor. El labrador aguarda paciente el fruto valioso de la tierra, mientras recibe la lluvia temprana y tardía. Tened paciencia también vosotros, manteneos firmes, porque la venida del Señor está cerca.

No os quejéis, hermanos, unos de otros, para no ser condenados. Mirad que el juez está ya a la puerta. Tomad, hermanos, como ejemplo de sufrimiento y de paciencia a los profetas, que hablaron en nombre del Señor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, le mandó a preguntar por medio de sus discípulos: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?» Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven, y los inválidos andan; los leprosos quedan limpios, y los sordos oyen; los muertos resucitan, y a los pobres se les anuncia el Evangelio. ¡Y dichoso el que no se escandalice de mí!»

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué fuisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta; él es de quien está escrito: "Yo envío mi mensajero delante de ti, para que prepare el camino ante ti." Os aseguro que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan, el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»

COMENTARI

Les obres del Messies i Joan Baptista

Joan Baptista, des de la presó, envia deixebles a preguntar a Jesús si és «el qui ha de venir», és a dir, el Messies. La pregunta la fa perquè ha sentit parlar de «les obres del Messies», en la traducció d'avui «el que feia Crist». La formulació *les obres del Messies* ens pot semblar adient, però cal recordar que, en la creença popular de l'època, el Messies no era esperat per fer les obres que fa Jesús, sinó més aviat perquè havia de restaurar la llibertat d'Israel com a líder i cabdill. Per això, la pregunta és molt més incisiva del que sembla. Les obres de Jesús fins a 11,2 són: el sermó de la muntanya (Mt, 5-7), els deu miracles de Jesús

(Mt, 8-9) i la missió dels dotze (Mt, 10). La pregunta de Joan està justificada i la resposta de Jesús dóna una imatge molt contrastada del Messies esperat. Però, sobretot, subratlla quines són les obres de Jesús. Les *obres del Messies* són el model de les bones obres que Jesús demana als seus seguidors (5,16; 26,10, cf. 25,16).

El comentari de Jesús sobre la identitat de Joan resulta enigmàtic: què vol dir «més que un profeta»? El text citat per Jesús és Malaquies 3,1: «Jo envio el meu missatger perquè obri un camí davant meu». Tanmateix, les bíblies anotades també citen un altre text: Ex 23,20. La traducció d'aquest text en la Bíblia Catalana Interconfessional diu: «Jo envio un missatger davant teu perquè et

guardi el camí... respecta'l... perquè porta el meu nom». El text hebreu diu exactament: «Respecta'l perquè el meu nom és dintre d'ell». Segons aquest text, l'enviat a proclamar la vinguda de Jesús és més que un missatger, és Déu mateix qui, en ell, anuncia la vinguda del Messies. Per això Joan Baptista és més que un profeta, perquè és Déu mateix qui anuncia mitjançant el missatge de Joan la vinguda del Messies. Doncs bé, cal tenir en compte que el més petit en el Regne és més gran que Joan Baptista. El Regne és l'àmbit que Déu vol implantar per a tots els homes i les dones de bona voluntat, és un àmbit seu i només Ell el pot fer arribar.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

TESTIMONIS DE L'ANY DE LA FE

Per a mi la fe és una manera de fer, és un estil de vida. Jo he descobert la fe en el Crist des de la mateixa vida, des de la pròpia vida. A partir dels grups de «Revisió de Vida», a la JOC, més tard a l'HOAC, i actualment a l'ACO. Aquesta experiència m'ha fet tocar de peus a terra. Sempre dic que he descobert una altra Església, una Església que està per les persones, per les seves preocupacions, que està a la vora, pateix i fa camí amb elles. A mi és aquesta Església la que m'ha il·lusionat, m'ha engrescat, i fa que segueixi, malgrat els missatges negatius. Per damunt de tot, hi ha aquesta esperança, aquesta convivència i aquest fer conjuntament amb les persones que tinc al costat.

Josep Fernández

Diumenge de cinefòrum interparroquial

El Centre Cívic de les Borges Blanques ha acollit recentment una sessió de cinefòrum. La pel·lícula visionada ha estat *Invictus*, i forma part de les tres que la Unitat Pastoral té previstes fer pròximament a Juneda i Torregrossa. Hi han assistit una setantena de persones, vingudes de les poblacions que formen la unitat pastoral. Un cop acabada la sessió de cinema i d'un refrigeri, s'ha obert diàleg viu i precís sobre els missatges de la pel·lícula, destacant-se el perfil humà i religiós del personatge protagonista de la cinta.

Josep Domènech

Jornades de Pastoral Obrera a Àvila

La Comisión Episcopal de Apostolado Seglar de la CEE ha organitzat unes jornades de Pastoral Obrera el mes de novembre. El lema de la trobada ha estat: «**No os dejéis robar la esperanza. Espiritualidad cristiana en la precariedad.**»

Representant a la Diòcesi de Lleida, hi han participat el Lluís Tarazón i el Josep Anton Belchi. El dissabte al matí ha intervingut Guillermo Fernández, amb la ponència «Precariedad social: ¿una nueva forma de vida?». Per la tarda, Darío Ernesto Mollá ha presentat la seva ponència «Reflexiones sobre Espiritualidad del Trabajo en tiempos de precariedad». El diumenge al matí s'han presentat experiències d'acompanyament en la precariedad. S'ha fet un treball de grups i, en plenari, s'ha fet un resum del que han significat les Jornades.

Josep Anton Belchi

Col·lecta i primeres comunions al Claver

El dimecres 13 de novembre, els alumnes de 5è del Col·legi Claver-Raimat van fer lliurament dels 1.250 euros que es van recollir en les diferents col·lectes que van tenir lloc durant les celebracions de les comunions a l'escola. A la capella de la Immaculada, la directora d'Arrels, Natàlia Méndez, va recollir els diners de mans de Marta Serrano, directora de Pastoral de l'escola. Durant l'acte d'entrega, Natàlia Méndez va explicar als alumnes que els diners es destinaven a ajudar les persones més desvalgudes de la nostra societat i va agrair, un altre cop, la solidaritat de les famílies i la comunitat educativa del Claver envers Arrels i la tasca que duu a terme.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

- **Diumenge, 15 de desembre:**
  - A les 18 h, Recés d'Advent predicat pel Sr. Bisbe a la Catedral Nova.
  - A les 18 h, Diumenges de Pel·lícula a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- **Dijous, 19 de desembre:**
  - A les 17 h, visiten al Sr. Bisbe alumnes de Magisteri.
- **Divendres, 20 de desembre:**
  - A les 12 h, felicitació de Nadal als mossens grans.
  - A les 20 h, Vetlla de Nadal de la Pastoral de Joves a la parròquia de Sant Andreu.
- **Dissabte, 21 de desembre:**
  - A les 19 h, obertura del Cicle de Nadal al Palau de la Paeria.
- **Diumenge, 22 de desembre:**
  - A les 13 h, Confirmacions a la parròquia de Torregrossa.
  - A les 20.30 h, concert a la Catedral «Obrim les portes al Nadal».

Cicle de Nadal 2013

Concursos de Pessebres. Inscripcions: Turisme de Lleida, pessebristeslleida@gmail.com.

Cantades «Cors de Nadal». Sala d'actes IEI, del 16 al 20 de desembre, a les 19 h.

Obertura del Cicle de Nadal. Palau de la Paeria, 21 de desembre, a les 19 h.

Exposicions de Pessebres. Capella del Peu del Roumeu, Pati de l'IEI, Pati Palau de la Paeria, Biblioteca Pública.

AYUDANDO A VIVIR

El científic i la rosa

Hoy os quiero reproducir un cuento muy aleccionador de un tal M. Menapace. Cuenta que le pidieron a un científico muy bueno estudiar los problemas de un rosal que pasaba por dificultades en su período de floración. Él se tomó las cosas muy en serio. Primero estudió la tierra donde se había plantado el rosal, descubriendo una historia y unos condicionantes, negativos en parte: estaba situada cerca de una pared cuyos cimientos dificultaban el camino de las raíces y donde precisamente habían sido arrojados los escombros de la construcción. Además, cuando la lluvia caía sobre aquella parte del tejado se descargaba en el alero que daba justo sobre la planta. No tenía sol por la mañana y, en cambio, de tarde, tenía demasiado por el reflejo de la pared enalada que le devolvía el calor duplicado. Había motivos, pues, en la historia previa de aquella tierra y en el espacio que le tocaba compartir. Pero también encontró otros particulares en el mismo rosal y en la historia de su crecimiento: la variedad de la rosa no era la más conveniente para este clima, fue plantada fuera de época y, de pequeña, había soportado una terrible helada que por

poco acaba con su existencia. ¡Cuántos traumas y condicionantes! ¿Qué se podía hacer? Aparentemente se trataba de circunstancias irreversibles, o ya muy difíciles de cambiar.

De todos modos, las particulares del pasado de la rosa no daban ninguna explicación sobre su finalidad, el para qué de su existencia allí, en ese lugar y en esas condiciones. Y fueron nuevamente al científico, queriendo saber para qué estaba justamente allí y no en otro lugar. Porqué el pobre rosal tenía que vivir en esta geografía e historia, con tantos condicionantes. Y él, que era un científico de verdad, no un embaucador, les respondió: «Esto no me lo preguntan a mí. Pregúntenselo al jardinero.»

Y era cierto: la respuesta estaba integrada en un plan más amplio que el de la simple historia comprobable de aquella planta. El jardinero tenía un proyecto global que abarcaba todo el jardín. Conocía muy bien lo que el científico descubriría con su ciencia pero, aun así, quiso que la rosa viviera y que su existencia adornara dolorosamente aquel concreto rincón del jardín, comprometiéndose a vigilar sus ciclos y a defender su vida amenazada. El jar-

diner estaba totalmente comprometido, tanto con la rosa como con la vida y belleza de todo jardín. Ambas realidades dependían de un proyecto nacido en la sabiduría de su corazón, y para el que no bastaba la investigación del científico, que reducía su búsqueda a la mera existencia de la planta, individualmente considerada y en su geografía concreta.

Al médico podrás preguntarle los porqués de tu dolor. Al psicólogo, sobre la raíz de tus traumas. Al historiador y al sociólogo, por el pasado que te condiciona. Pero, el para qué fuiste llamado a la vida aquí y ahora, eso tienes que preguntárselo a Dios, al Jardinero.

Por ello, para descubrir cuál es la vocación a la que hemos sido llamados, debemos buscar la respuesta en Aquel que nos puso en esta vida formando parte de un Proyecto, en Aquel que nos pensó con un sentido, con un para qué, con una misión que cumplir.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737